

Мы сме познали отъ-по-прѣди, ча има нѣкои неразбраны отъ Грыцы-ты, кои-то ся мжчять да ни потъпчжтъ, разумѣли сме че нѣкои несмыслени отъ тѣхъ искать да не вдигнемъ връхъ, испытали сме, че нѣкои легкомыслени трѣсятъ срѣдства, за да ны прѣмамять, а млячяхме си, зачто то видимъ, че всичко имъ е за лудо. Мы и сега не щяхмы ся обадымъ, ако да не бѣхж выкали, като чюхж, че сж ся учредили по нѣкои мѣста въ Българіж, Трац. и Мац. Българскы училища, или поне да бѣхж скрылы бѣснованіе-то си, та де не бѣхж го показали прѣдъ свѣта така окрыто. И нанстинж, не сж ли бѣснованія тыя хулы, поруганія, присмивкы подиграванія и толкова неприличны рѣчи, что сж изложены въ броеве 108, 109, 110 и 111 на „Босфорскій Тилеграфъ“ възъ Българы ты. Съчинитель-тъ имъ има още очи да ся хвали, че ся е изучилъ въ Іонійскж-тж академіж и е ученикъ на учителе съ такывы славны имена, каквото что сж Вамва, Асопій, Атанасій Политъ, Типалдъ, Пикколъ и др, та безчести и академіж-тж, засрамя и учителя-ты си и прави рода си да ся черви за него. Като да го сж учили учителя-ти му въ академіж-тж само на попржжаніе. А и ако да бы было това ученіе-то му, пакъ той не щяше даде честь нито на учителя-ты си, нито на академіж-тж;